

Η κοινωνική Ευρώπη πέθανε ..ζήτω η Ευρώπη των τραπεζιτών!

TO JAPON 24/11/98

Τσως ο τίτλος που επέλεξα να ζενίσει πολλούς. Ενδεχομένως να δείχνει ποιόν "αριστερός" για έναν πολιτικό που πάνω από 30 χρόνια (από την εποχή των ρομανικών φοιτητικών των χρόνων) μάζεται από τις τάξεις της ειρυτέρης κεντροδεξιάς παράταξης για την επικράτηση των ιδεών της. Μάζεται (ας μου επιτρέψει) με πίστη και ενθουσιασμό και για την υποστήση του οράματος της Ευρωπαϊκής Ενόποιησης, της οικοδόμησης μιας ενιαίας και δυνατής Ευρώπης, αντίταρο στις επιδιώξεις των περισσούμενων που τη βλέπουν καρκετική και άβουλη, ώστε να διαπονήσουν την επικυριαρχία τους. Γι' αυτό και ο τίτλος που επέλεξα -αν και φαινομενικά αποτελεί έκφραση της αγωνίας των πραγματικών και άδολων Ευρωπαϊτών που το πον βαθείει η πρότη οικουμενική δύναμη των πλανήτη.

Θα ίθελα, να γιρίσουμε μαζί 4,5 μήνες πριν. Θα ίθελα να πάμε στις 2 ΜΑΪΟΥ όταν δύναται η Ευρώπη "κρατούσε την ανάτα της", περιμένοντας το αποτέλεσμα των διαβούλευσεων μεταξύ του Συμβουλίου Υπουργών της Ε.Ε., του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της COMMISSION για το ποιές χώρες θα μπουν στην Γ' Φάση της O.N.E. και για το ποιά θα είναι η πορεία των κρονοδιαγράμματος που θα οδηγήσει στη γέννηση του ΕΥΡΩ.

Καθισμάνως το πρώτι συνέδριο του Σαββάτου 2 Μαΐου στα έδρανα του Ημικύκλιου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες, σκέπτομεν πόσο πολύ έχουν αντιστραθεί οι ρόλοι οών μας. Οι «κληρονόμοι» ή οι «απόδονοι» της Ευρώπης που θελήσαν στον Πατέρες και Εμπινέστες του Ευρωπαϊκού Οράματος (προσποκτίστης σαν τον Ρομπέρ Σουμάν, τον Ζαν Μόνε, τον Πολ Άντρι Σπάκ, τον στρατηγό Ντε Γκωλ, τον Κόνραντ Αντενάκερ) χαμογελάνουν «ευτυχίσμενοι», διότι κατέφεραν να δημιουργήσουν την Ευρώπη των «ΤΡΙΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ», και να υποβιβάσουν την ειρήνη υπόθεση της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης σα μια συνήθηση για το ποτε χρόνος έχουν χαρτο διμόσιο χρέος η αποκλιμακώνειν παγκοσμίων

Και όλοι οι υπόλοιποι, εμεις που δία αυτά τα χρόνια παίρνουμε στα σοβαρά τις «διακηρύξεις» για την «Ευρώπη της Αλληλεγγύης και των Πολιτών», για την «Εύροτη του Σεβασμού στην Πολιτιστική Ποικιλομορφία», χαρακτηρίζομασταν «αντιευρωποί» ή (σύνφωνα με μια πιο «πάκι» διατύπωση) «Ευρωπεκτικιστές», επειδή αποφασίσαμε να δείξουμε με την αντιθέση μας στη δημοκρατίγια της οικουνωνικής Ευ-
άριθμης των ανθρώπων και των μεγάλουσσεων των.

Θα ήθελα να σας θυμίσω διτή στην ψηφοφορία που έγινε στις 2 Μαΐου σχετικά με το ποιός χόρες θα συμπετάξουν στην Γ' Φάση της ΟΝΕ, ψήφισα «λευκό». Εκρίνα ότι η συγκεκριμένη στάση ήταν μια τίμια τοποθέτηση, αρδεύ δεν ισοδυναμούνται με πλήρη απόρριψη, αλλά και δεν έδινε έγκριση σε αυτούς που αποφάσισαν να αποκλείσουν την Ελλάδα από την πρώτη «ταχυτητα» της Ε.Ε., κατατύσσοντάς την στην τρίτη...

Η "εθνική μας μονάξιά", λοιπόν, πιστοποιήθηκε με την Φωτοφόρια και την Απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών της Ε.Ε. Ως "Ελλήνες Ευρωβουλευτές" δεν μπορούσαν να δεχθούν κατ' έτοιμο, δινούσαν την έγκριση μας στην περιθωριοποίηση της χώρας μας, τη στηγάνη που άλλα Κράτη-Μέλη κατατεωρούσαν, όπως π.χ. το Βέλγιο! Επανήρωναν το "εισιτήριο" για το ΕΥΡΩ... Η αντιπροσώπηση ρόλων που ανέβηραν την σύνιστασαι και στο εξής: όλοι εκείνοι που ορματισθήκαν μια Ευρώπη οισηγήματη και μέλογα στη δεύτερη στιγμή τιθέντας αγρά καλλά σταθερά στο περιθώριο, κατανδύοντας οι ποι αντιδραστικές δυνάμεις της ηπείρου μας, που βλέπονταν μπροστά τους μόνο Ε.Ε. και υιούμενοι μοιάσματά της.

και γεννητικών σε αυτό το μέρος του ικανήη μάς. Ελανα- λαμβάνω, και θα το λέω πάντα γιατί είναι βαθιά μου πίστη, ότι όλοι αυτοί που αποτελούν σήμερα τις "κεφαλές" της "Ε-

νωσης δεν είναι τίποτα άλλο παρά διαχειρίτη στέμα μιας κονθόθρωπης πολιτικής που αποκούπει θερώσει της όπως-όπως ένα ενιαίο νόμισμα, μειώνοντα στη συναλλαγήν για τις μεγάλες επιχειρήσεις Ε.Ε., δημιουργώντας έντα "οικονομικές κλίμακες" που θα στηρίξουν τους κερδών τους. Κανείς δεν γνωρίζει για τον κατακερματισμό του κοινωνικού ιστού ενδιαφέρεται για το ανογύα της "ψαλίδας" μεταξύ Έλλην-Νότου και του πλούσιου Βορρά. Κανείς βέβαια λίγο (σύντε και πολενοίσθαρέτα!) για τις μικρές παίσεις επιχειρήσεις της ηπείρου μας, τη "ράσε" ευρωπαϊκής οικονομίας, που δίνουν εργαστική γην πλούτο απαραίτητο για να υπάρχουν επαγγελματίες στην ίδια την "Ενωση". Κανείς δεν αναφέρει το επιομούσθιον οι επιχειρήσεις αυτές για να καταφέρουν στο ΕΥΡΩ.

Tou
ιικήτα Κακλαμάνη
υρωβουλευτή ΠΟΛΑΚ

που θα οδηγήσουμε με ασφάλεια στην πραγματική (και όχι την ονοματική) σύγκλιση. Ποιός "φιλοευρωπός" τόλμησε να πρωθήσει αυτήν την πραγματικά προδεύτικη πρόταση εξόδου από την κρίση για την ήπειρο μας; Ποιός πρότεινε μια γενναία αύξηση των διαβέσμων κονδύλων της "Ενοποιησής ώστε να επιτευχθεί η δυναμική ανάπτυξη των μειονεκτουσών περιφερειών της".

Ας μην κριθόμαστε πίσω από το δάκτυλο μας, χωρίς ε-παρκή κονδύλου δεν γίνεται Διεθνής πολιτική. Άλλα κέ-
τε καὶ θεωρήσῃ καὶ Κονιτική πολιτική μπορεῖ να συγχρημα-
θεῖ. Κάθε χρόνο πέφτει το ποσοτικό του γεωργικού δαπανών
εν σφέτεροι με το σύνολο του Κονιτικού Προϋπολογισμού.
Σφέτερας στο 40% το 1999 έπαντα 60% προ από λίγη χρό-
νια. Οι καμπήσιοι εισοδήματος τάξεις (στις οποίες συμπεριλα-
ανήκουν και οι ευρωπαϊκοί γεωργικοί) αγνοούνται επιλεκτικά.
Ενώ ευειδήστηκαν πολλά διότι τα λάθη το κο-

κλινούσαντα μηνύματα οποιας το λάβε, το κρύψι, ο καπνός, το βαμβακιά φέρνοντας "παγήρι αδιάφορους" τους διάμορφωτες της πολιτικής στις Βρυξέλλες. Στο "πυρ του εώπετρου" και ου ευρυπάτω ανέργοι. Μετα την "καταπλήκτικη σύλληψη" ιδέα να μην υπάρχει στη Συνθήκη των Μάστριχτ κριτήριο σχετικά με το ποσοστό ανεργίας (μη αποτέλεσμα να μπορεί μια χώρα με π.χ. το 23% της εργατικής της δημόσιας άνεργη να θεωρείται "έπονη" για την ΕΥΡΩ-Α. ή Ε.Ε. αποφάσισε ότι για τα 20 εκ. των ανεργών της φθάνουν 150 εκ. ECU... Μπορείται να φυτσάθειται με "Ενσον" ή "υπερφρενείατη" ότι εξαντλεί την κοινωνική της "ευαίσθησία" διάστημα. Έτσι η Ε.Ε. δημιουργείται.

νοντας...7.5 όργ. την ημέρα σε κάθε άνωργο που διαβιού στην επικράτεια της. Σε ένα αύλιο απίπεδο, τόρα, κάθε ευρωπαϊτής εκπλήσσεται και υίλεται για ότι οι χώρες που "πρωσούνθ" (δήθεν) την ευρωπαϊκή ενοποίηση¹ είναι κι εκείνες που επιδιώκουν την πλήρη απονεμοφορά "ευρευνού" (αν μου επιτρέπετε τον νεολαζγικό) πολιτικών. Έχο γίνει μάρτυρας, ως μέλος της Επιτροπής Προϋπολογισμών του Κοινοβούλου, τη εξαρτεική "προτότυπης" (αλλά και κυριακή αντιεργατικής και σπιθαδρούμικης πρόσωπας) "επανεθνικοποίησης" της ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) και της Περιφερειακής Πολιτικής. Αντι, δηλαδή, οι λεγόμενοι "ευροπάτες"² να πάλευσουν για την ειδικότητα και τον πολλάσιασιον των πρωτοβου-

λιον που πάρει η διστακτική Ε.Ε., αναίσκοπαν στο να ψηφίσουν να βρούν τρόπους "αποκονιστούσης", τον οργών που στηρίζουν την ΕΟΚ και την μετέπειτα Ε.Ε. Απόρο, εύλογη, για το τι είδους "φύλοειρωπατοί" είναι εκείνοι που προσθούν στην αποδύναμη την δυνατότητα πολιτικών της Ενισχυσής, προκειμένου να περισσώνειν ΕΥΡΩ για τη διεύρυνση... Ο μέσος Ευρωπαϊς, ιδιαίτερα ο κάτοικος του Νότου, γίνεται μάρτυρας (και νοιώθει, αυτοχώ...) της συνέπειας της ωεδιπάγραφης σύγκλισης. Πρωθόντων ρυθμίσεις των εργασιακών σχέσεων με τις οποίες καταργείται το οκτώωρο. Καταργούνται Σύλλογοικές Συμβάσεις Εργασίας, και καθευρώνονται την "Τοπική Σύμφωνη Απαγόρηση". Βαθύσσουν, δηλαδή, σε πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και στην κατάρρευση κατατάξεων 50 και πλέον ειών, συμφέρουν με τις επιπτώσεις της πραγματεύονται. Τα στοιχεία μιλάνε μόνα τους: Οι μισοί στην Ελλάδα π.χ. παραμένουν στο 65% των μέσων της Ε.Ε, ενώ ο κατόπιν μισοί στη χώρα μας αποτελούν το 38,6% των κατώτατων μισθών του Αιολικού θερέτρου.

Όσουν αρχές της κοινωνίας δαπάνες, η Ελλάδα έμεινε

Οσον αφορά τις κοινωνίες φαντασίας, η Ελλάς έχει σχεδόν το απότομο κατώτατο "ρέκορ" στην Ένοπο μαζί με την Πορτογαλία, βρίσκονται στην προτελευταία θέση με κοινωνικές δαπάνες που αντιστοιχούν σε 21% της ΑΕΠ, ενώ στην τελευταία θέση βρίσκεται η Ιρλανδία με 20%, χώρες -ως γνωστούν - "έπομος" για τη ΕΥΡΩ και την ONE. Η Σουηδία, αντίθετα, παρουσιάζει ένα ποσοτήριο 36% και η Δανία 35%, χώρες που, αν και πλέονται τα κριτήρια Σύγκλισης δεν θέλουν να συμμετάχουν στο Ευρωπαϊκό Νόμισμα, προ το παρόν. Για την ιστορία, θα ήθελα να επισημάνω ότι ακόμη και π

"Θατσερήκη" Βρετανία βρίσκεται πολύ πιο πάνω από την Ελλάδα σε ποσοτόπιο κοινωνικών δαπανών, φθάνοντας στο 27,5% του ΑΕΠ, ευρισκόμενη κοντά στον μέσο ρυθμό των κοινωνικών δαπανών της Ε.Ε., που φύλαξε το 28,5%. Θα καταφέρει άραγε η ΟΝΕ να "καταπει" όλες τις κοινωνικές δαπάνες; Κι αν είναι ετοιμή, πώς θα άραγε τόσα φανατιζόμενα την επιχείρηση κάποιοι. Για να αποκτήσουμε σα Ευρώπη φάτονο

έργων, κατόπιν, θα μπορείσουμε με ευρηκτή αισθητή και απάνθρωπη:

* * * Ήδη για την περιορισμένη Κάτιωμπεργάνη μπορείται της "ανάπτυξης", όπως αναφέρει και η Γενική Διεύθυνση 16 της ΚΟΜΙΣΙΩΝ στα φωτ. λόγω της τα πολυδιαφανέμενά "μεγάλη ή έργα", διότι τα πει τακεί. Καθώς πραγματίζεται, Ευρωπαϊκή θύμηση από τον γιανέτα μάρτυρας δύοντων των έργων που επινοούν οι μεγάλες χώρες της Ένοπλης προκειμένου να περικύρωνται κοντά από τα Πειραιεράκια Ταμεία και τα Ταμεία Συνοχής... Αντι να αναλάβουν μια γενναία προτοβουλία διπλασιασμού των πόρων τους, θέτει να απορροφθεί η ανεργία και να τονιθεί η αγοραστική δύναμη των εργάζοντων. αναθέρμαντονά είστη την Ευρωπαϊκή Οικονομία, αρκούντων στο να κατευθίσουν σχέδια για την αναφύση πόρων από αυτά, περιορίζοντας την ίσχυ των έως το 1999 (με τα Ταμεία Συνοχής), μην τυχόν και αναγκάσσει πάχη, η Γερμανία να συνισθέρει τον (απολύτως οφειλόμενο, και το τονιζό) οβλήτη της. Κι αυτό γιατί, ενώ η χώρα αυτή παραποτάεται στην υπεροψία το 33% των κατοικιών των Κοινωνικών Προβολογισμών, αποσπώνταί τη χώρες όπως π.χ. η Ελλάδα κατευθύνοντας το 25% των Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σε γερμανικές επιχειρήσεις, δειγμοντάς έμπρακτα την προτίμησή τους στα κοινωνικά "χέρια".

Η υπόθεση της ειρωνεϊκής οικοδόμησης είναι πολύ συβραχή για να γίνεται έμμαυρο πυγμαδικότερων και επικινδύνων εραστεργετισμών. Τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα (την προτοκολλιδρία στα οποία έχουν τη βιομηχανική τραπεζική ή "ανταποκρίνεται" τραπεζικότονες) αλλοιώνουν στην ευηγήν χαρακτηριστικά που μια πραγματική "Ειρωνεϊκή Ένοποιηση" πρέπει να έχει. Η χαρακτηριστική της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών-μελών της, του σεβασμού των πολιτών της και του πολιτισμού των λαών της, της εμπόδισης και της εμβάθυνσης των δημοκρατικών θεσμών, της επανθίσης των νεού, της πλήρωσης, την εργάζοντας γυναίκας των νεού, της αύξησης ειδικών ανάγκας, τους φωτιζές. Είναι αναγκαρή η Ειρωνεϊκή περιποίηση μέσω διεθνών και αυτοσχέδιων

Ευρωπαίοι Αγαπητοί φίλοι σελήνη μαζί και αυτοσχέδιασαν, την ίδια στιγμή που οι εξελίξεις τρέχουν και απαιτούν τότιμη, δράση και δύναμη. Ο πρόδροπος της „Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας“, κ. Ντούσιενπεργκ, διέλυσε και τις λεπτώστας αμφιβολίες για το ποιός θα ωφελήθη από την άνωσης καθηέρωση του ΕΥΡΩ. Στην ακόραση που έγινε στο Ευρωπαϊκό Κοντούδιο προκειμένου να κυρώθηκε η τοποθέτηση των μελών του Δ.Σ. της „Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας“, ο νέος πρόδροπος της δηλώνει επι λέξει: “Θα πρέπει να παραδεχθώ ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι η καθηέρωση του Ευρώσιου Νομίσματος θα συνεισφέρει καίρια στην

επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης στην "Ενωση"....
Μετά από μια τέτοια ομολογία δεν είναι λογικό κάθε γνήσιος Ευρωπατίστης, κάθε προοδευτικού πολιτής της ηπειρου μας να προβληματίσει για τους "λόγους που οδήγησαν στη δημιουργία της Ευρώπης των "τριών ταυτογενών"; Μήποτε, λοιπόν, ήρθε η ώρα με μελέτησουμε μια τελείως άνωρεκτη οικονομική πολιτική που δεν θα στοχεύει μόνο τα κρίσιμα του Μάστερου:

Οι πραγματικοί Ευρωπαϊτές έχουν μπροστά τους τη μεγάλη πρόκληση να επαναφέρουν την ήπειρο μας στο σημείο που αποτελεί την εκκίνηση των ιστορικών πατέρων της: να γίνει η Ε.Ε. μια πραγματική "Ευρωπαϊκή Ένωση", μια νησιδα ειρήνης, δημοκρατίας και ευημερίας σε έναν κόσμο τα ραγίσουν μια έγχοντρη των κατακτήσεων των εργαζομένων και των δικαιωμάτων των ανθρώπων.

Αντά είναι οι αυθεντικοί ευρωπαϊκοί ιδεώδη, τα οποία θα πρέπει να αποτελέσουν οδόγρα μας και στον επόμενο αιώνα που φθάνει σε 15 μήνες, και που θα πρέπει να σφραγίσεται από την παρούσια μας Ευρώπη των ρωμαίας, τολμηρής, δημοκρατικής και άκμας. Μιας Ευρώπου της αλληλεγγύης και των πολιτών, και άκμας.

✓ Σημαντική επιτυχία για την Ελλάδα θεωρείται η ομόφωνη ψήφιση από την Επιτροπή Μεταφορών και Τουρισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της έκθεσης του ευρωβουλευτή Νικούτη Κακλαμάνη σχετικά με την Ευρωποευραϊκή Συνεργασία στον Τομέα των Μεταφορών.

Ο Νικήτης Κακλαμάνης προτείνει την ενθάρρυνση από την Ε.Ε. κύρια δράστη στην πολιτική που σχετίζεται με την ενίσχυση των υπάλληλων μεταφορών στη Λακανή της Μεσογείου, κάπι τον ευοϊκό ιδιαίτερη την ελληνική επιβατική ναυτιλία, αλλά και τις κρουαζίτρες.

Ιδιάτερη πολιτική σημασία για τη χώρα μας έχει βέβαια η αναφορά που υπάρχει στην έκθεση του Νίκητα Κακλαμάνη σχετικά με την αποφορή μολύνσης της Μεσογείου "από πυρηνικά απόβλητα που θα προέρχονται από υπάρχουσες ή σχεδιαζόμενες δραστηριότητες στην περιοχή".
Η συγκεκρινωμένη πολιτική

Η αναφορά αυτή "φωτογραφίζεις" τη πόλη που πρηνήθηκε σταθμό των εποιώνά γετανά να εγκαταστήσει η Τουρκία απέναντι από τα έλληνικά νησιά, του οποίου οι επιπτώσεις θα είναι βαρύτατες για το περιβάλλον και την υγεία των κατοίκων οικόπληρης της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Η έκθεση του έλληνα ευρωβουλευτή προωθείται προς την Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού οικοδόμησης με τις καλύτερες προο-